

aMuz

Wydawnictwo
Akademii Muzycznej
im. Stanisława Moniuszki
w Gdańsku

**Gdańsk
Carillon
Book**

Stanisław
Moniuszko
(1819-1872) in memoriam

Gdańsk Carillon Book

Stanisław **Moniuszko** (1819-1872) in memoriam

Opracowania na carillon solo
/ Arrangements for carillon solo /

aMuz

Wydawnictwo
Akademii Muzycznej
im. Stanisława Moniuszki
w Gdańsku

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

Moniuszko
2019 ROKIEM 200.
STANISŁAWA MONIUSZKI

amuz

Wydawnictwo
Akademii Muzycznej
im. Stanisława Moniuszki
w Gdańsku

AUTORKI ARANŻACJI

Anna Kasprzycka
Monika Kaźmierczak

SKŁAD I EDYCJA NUT

Paweł Zawada

TŁUMACZENIE TEKSTU NA JĘZYK ANGIELSKI

Katarzyna Ignerska

OPRACOWANIE GRAFICZNE I SKŁAD

Karol Meissner | studiokropkak.pl

DRUK I OPRAWA

Zajder.pl – PRO POLIGRAFIA

WYDAWCA

Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki
ul. Łąkowa 1-2, 80-743 Gdańsk
tel.: 58 30 09 245, fax: 58 30 09 210
e-mail: wydawnictwo@amuz.gda.pl
www.amuz.gda.pl

ISMN 979-0-801544-44-5

Publikacja sfinansowana ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego
w ramach obchodów 200-lecia urodzin Stanisława Moniuszki

Copyright © 2019 by Wydawnictwo Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku

Treść publikacji jest dostępna na licencji Creative Commons Uznanie autorstwa

- Użycie niekomercyjne - Bez utworów zależnych 4.0 Międzynarodowe.

Tekst licencji można znaleźć pod adresem: <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>

lub uzyskać drogą korespondencyjną od: Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA, 94042, USA.

Spis treści / table of contents

Wstęp	4
Introduction	6
„Szumią Jodły...”, aria Jontka z IV aktu opery „Halka” (fragment) / „Firs are soughing...”, Jontek’s aria from act IV of „Halka” opera (fragment) /	9
Polonez „Pan Chorąży” z opery „Hrabina” / „Pan Chorąży” Polonaise from „The Countess” opera /	10
Prząśniczka (wersja w d-moll) / The Spinner (D minor version) /	12
Solo dudziarza z IV aktu opery „Halka” (wersja w F-dur) / Bagpiper’s solo from act IV of „Halka” opera (F major version) /	13
Prząśniczka (wersja w f-moll) / The Spinner (F minor version) /	14
Solo dudziarza z IV aktu opery „Halka” (wersja w C-dur) / Bagpiper’s solo from act IV of „Halka” opera (C major version) /	15
Kozak / The Cossack /	16
Dalibóg! / I swear to God! /	18
Piosnka jesienna / The Autumn Song /	20
Piosnka bez słów / A Song Without Words /	21
Fraszka G-dur / Trifle in G major /	22
Dumka / Dumka /	25
Walc As-dur / Waltz in A flat major /	26
Pożegnanie (wersja w B-dur) / Farewell (B flat major version) /	28
Pożegnanie (wersja w C-dur) / Farewell (C major version) /	29
Kołysanka (wersja w B-dur) / Lullaby (B flat major version) /	30
Kołysanka (wersja w C-dur) / Lullaby (C major version) /	32
Fraszka G-dur / Trifle in G major /	34
Fraszka g-moll / Trifle in G minor /	36
Fraszka G-dur / Trifle in G major /	37
Fraszka C-dur / Trifle in C major /	38
Fraszka C-dur / Trifle in C major /	39
Fraszka A-dur / Trifle in A major /	42

Wstęp

*Brzmi pod strzechą tęskne echo
Na ludowy strój,
Stamtąd żywy, poprzez niwy
Płynie pieśni zdroj.
Kto dla braci najbogaciej
Czerpał z niego czar,
Ten wdzięczności potomności
Bierze za to dar!*

pisał 119 lat przed Rokiem Moniuszkowskim Piotr Maszyński¹. Nie pomylił się. Stanisław Moniuszko, ojciec polskiej opery narodowej, kompozytor, dyrygent, pedagog (uczył się u niego m.in. Zygmunt Noskowski oraz Cezar Cui), organista, to twórca, który wciąż inspiruje.

Ścieżka życiowa Moniuszki wiodła przez wiele miast. Urodzony w Ubielu potomek uczestnika kampanii napoleońskiej, kształcił się początkowo w Warszawie, potem w Mińsku. Studia odbył w Berlinie (w Singakademie, u Carla Friedricha Rungenhagena), by następnie osiąść – nie na zawsze – w Wilnie.

Twórca, którego spuścizna organicznie związana jest z Polską, pozostawał aktywnie zainteresowany życiem muzycznym Europy. Odbywał przy tym liczne podróże, których owocem były znajomości z najwybitniejszymi postaciami epoki: w Weimarze odwiedził Franciszka Liszta, w Pradze poznał Bedřicha Smetanę, w Paryżu – Daniela Aubera i Charlesa Gounoda. Gioachino Rossini ofiarował mu swą fotografię z dedykacją.

Choć dorobek instrumentalny Moniuszki pozostaje w cieniu jego spuścizny wokalne, to właśnie utwory fortepianowe zajmują pod względem ilościowym drugie – po pieśniach solowych – miejsce wśród kompozycji autora *Halki*. Są to niewielkich rozmiarów utwory solowe oraz na cztery ręce. Najprawdopodobniej z roku 1843 pochodzą wydane nakładem kompozytora *Fraszki* na fortepian. Nie bez konsekwencji nawiązują one swym zbiorczym tytułem do krótkich, żartobliwych utworów literackich Odro-

dzenia – podobnie jak one cechują się lapidarnością formy, a nieraz i dowcipną puentą (wszak nie tylko *Fraszki* pozwalają skojarzyć Moniuszkę z dorobkiem polskiego renesansu, drugi trop prowadzi, poprzez *Śpiewnik domowy* do Mikołaja Gomółki).

Niekiedy wyraz tych (prezentujących różny poziom popisowości) miniatur jest żartobliwy, innym razem przekazują one emocje znacznie większego kalibru, przynoszące skojarzenia z reminiscencjami chopinowskimi. Pobrzmiewa w nich też słowiańska melancholia – współtłumiona ze spotykanym i w pieśniach Moniuszki naprzemiennym występowaniem trybu durowego i molowego. Choć *Fraszki* brzmią narracyjnie, w odczytaniu ich pozamuzycznej treści nie pomagają w żaden sposób tytuły.

Co innego w utworach fortepianowych, których datowanie trudno dziś ustalić, takich jak: *Piosnka je-sienna*, *Pożegnanie*, *Do odjeżdżającej* (częściej wymieniana jako *Piosnka bez słów*, dedykowana Justynowi Wojewódzkiemu), czy opublikowana w roku 1872 na łamach „Echa Muzycznego” – *Kołysanka*.

Obok kompozycji o tytułach programowych znajdujemy wszak w pianistycznej spuściznie Moniuszki wiele utworów tanecznych, należących zarówno do „kategorii uniwersalnej” (czyli polek i walców), jak i wyraźnie nawiązujących do polskiej tradycji narodowej – wśród nich są przede wszystkim mazury i polonezy.

Właśnie pianistyczną proveniencją może się poszczycić również *Polonez Pan Chorąży* z opery *Hrabina*. Utwór ten oryginalnie wchodził w skład *Sześciu*

polonezów dedykowanych Florianowi Miładowskiemu, wydanych drukiem w Wilnie w roku 1845. Ma typową budowę trzyczęściową, odznacza się szlachetnym wyrazem, a przy tym nacechowaniem uczuciowym – i są to w przeważającej mierze uczucia ciepłe, pogodne – w sam raz pasujące do emocjonalnej atmosfery opery *buffo* z pierwiastkami lirycznymi, jaką jest trzyaktowa *Hrabina*. Jej premiera miała miejsce w roku 1860, Moniuszko był więc już wtedy doświadczonym twórcą dzieł scenicznych (i autorem *Halki*, *Flisa*, *Noclegu w Apeninach* i in.), a przy tym – dyrektorem Opery w Warszawie.

Akcja utworu rozgrywa się w XIX stuleciu, w czasach Księstwa Warszawskiego i stanowi satyryczną opowieść o kosmopolitycznych, zachłyśniętych modą francuską mieszkańcach stolicy (tytułowa bohaterka – młoda, bogata wdówka śpiewa nawet w akcie II na cześć swej sukni). Libretto tej opowieści o nagrodzonej skromności, oraz o sile prawdziwego uczucia napisał nie kto inny, jak dobrze znany już z *Halki* Włodzimierz Wolski. *Polonez Pan Chorąży* pojawia się w tym dziele na początku aktu III, w wykonaniu trzech wiolonczel, altówki i kontrbasu. W roku 1862 ten taneczny utwór zaprezentowany został w Paryżu i spotkał się z życzliwym przyjęciem krytyki – *Revue et Gazette de Paris* donosiło o delikatności i oryginalności harmonii, oraz o subtelnych szczegółach zawartych w melodii.

Lekkość i umiar w doborze środków muzycznych zaznacza się w operach Moniuszki, rzecz jasna, nie tylko w partiach instrumentalnych – na gruncie wokalnemu to m.in. unikanie popisowości (koloratura pojawia się tylko w celu charakteryzacji). Widać za to wpływ liryki wokalne: arie mają cechy pieśni. Tak, jak słynna aria Jontka z IV aktu *Halki*, w której to bohater z ludu zwierza się ze swych bolesnych uczuć: „Szumią jodły na gór szczycie / Szumią sobie w dal / A młodeму smutne życie / Gdy ma w sercu żal” (aria Jontka z IV aktu *Halki*).

Bogactwo wątków i odcieni emocjonalnych zawarte jest w ponad trzystu pieśniach Moniuszki, stanowiących najwybitniejszy przykład tej formy w polskiej twórczości XIX wieku. Przy wyraźnym osadzeniu ich w kontekście rodzimej muzyki ludowej (co odznacza się nie tylko na gruncie melodyki, tematyki, ale i wykorzystywanych form) nawiązał w nich

kompozytor z jednej strony do utworów starszych reprezentantów stylu narodowego w muzyce polskiej – Karola Kurpińskiego i Marii Szymanowskiej, z drugiej, w zakresie formy, m.in. do pieśni Franciszka Schuberta. Właśnie z kunsztem ilustracyjnym ostatniego może się równać mistrzostwo, jakie osiągnął Moniuszko w słynnej pieśni do słów Jana Czeczota – *Przqśniczce* (II tom *Śpiewnika domowego*, 1846). Figuracja w akompaniamencie konsekwentnie naśladuje dźwięk kołowrotka, a zadanie przekazywania ładunku emocjonalnego tej żywej pieśni powierzone zostało tylko i wyłącznie partii wokalne – powierzone z powodzeniem i znanstwem, o których świadczy niegasnąca przez dwieście lat popularność tego utworu.

W niniejszym zbiorze utwory Moniuszki prezentowane są w unikalnej aranżacji – na carillon, czyli instrument będący zespołem dzwonów wieżowych. W Polsce znajdują się obecnie trzy carillon – wszystkie w Gdańsku.

Zarejestrowane na płycie opracowania wykonane były podczas Międzynarodowego Kongresu Moniuszkowskiego na carillonie „Gdańsk”.

Katarzyna Babulewicz

1 Fragment *Kantaty* Piotra Maszyńskiego (oryginalnie tekst zamieszczony był w „Echu Muzycznym, Teatralnym i Artystycznym”, 1900, nr 49), cyt. za: *Almanach Moniuszkowski*, opr. W. Rudziński, J. Prosnak, Kraków 1952, s. 365.

Introduction

*Plaintive echo in a peasant house
Calls for folk costume,
From there, alive, across the fields
The song flows like a stream.
The one who took the most of its charm
And shared it with his fellow men
Will be forever rewarded
by future generations!*

wrote Piotr Maszyński 119 years before *The Year of Moniuszko*¹. He was right. Stanisław Moniuszko, the father of the National Polish Opera, composer, conductor, pedagogue (his disciples were, among others: Zygmunt Noskowski and Cezar Cui), organist, is an artist who remains a source of inspiration to this day.

Moniuszko lived in many different cities throughout his lifetime. Born in Ubiel as the son of The Napoleonic campaign soldier, he went to school first in Warsaw and subsequently in Minsk. He studied in Berlin (at Singakademie, taught by Carl Friedrich Rungenhagen), then he moved to – and lived for some time – in Vilnius.

The artist, whose legacy is integrally associated with Poland, showed a keen interest in musical life of Europe. He frequently travelled around Europe, where he made acquaintances with the most renowned personalities of the period: he visited Ferenc Liszt in Weimar, met Bedřich Smetana in Prague, Daniel Auber and Charles Gounod – in Paris Gioachino Rossini gave Moniuszko his signed photograph.

Although the instrumental achievements of Moniuszko are overshadowed by his vocal works, it is the piano pieces that are the second most numerous category – right after his solo songs – among the compositions of the author of *Halka*. They are short solo pieces and compositions for four hands. His *Trifles* for piano were probably published by the composer himself in 1843. The title of the whole collection is a deliberate reference to the short, facetious literary

texts written in the Renaissance period, which, just like Moniuszko's pieces, are concise in form and end with a witty punch line (not only *Trifles* allow us to make associations between Moniuszko's works and the literature of the Polish Renaissance, the second reference, to Mikołaj Gomółka, may be seen in his *Songbook for home use*).

The nature of some of these (representing various degree of virtuosity) short pieces is playful, other pieces carry much heavier emotional load, resembling the works of Chopin. There is a note of Slavic melancholy, too – so common also in Moniuszko's songs, created by the alternating use of major and minor modes. Although *Trifles* sound like a narrative, the titles do not help in decoding their extra-musical content, unlike his piano pieces, whose exact date of creation is difficult to specify today, such as: *Autumn song*, *Farewell*, *To the departing* (more often referred to as *Song without Words*, dedicated to Justyn Wojewódzki), or *Lullaby*, published in 1872 in „Echo Muzyczne” magazine.

Apart from the compositions with program titles there are also numerous dance pieces in Moniuszko's piano legacy. They belong both to the „universal category” (such as polka or waltz), and to the category clearly referring to Polish national tradition, such as mazurkas and polonaises.

The piece with the piano origin is, for instance, *Pan Chorąży Polonaise* from *The Countess* opera. Originally it was a part of *Six Polonaises* dedicated to Florian Miładowski, printed in Vilnius in 1845.

It has a typical, three-part structure, is characterized by gentle expression and the presence of emotions, predominantly positive and cheerful ones, perfectly matching the emotional ambience of *The Countess* – the three-act opera *buffa* with lyric elements. Its premiere took place in 1860, by that time Moniuszko was an experienced creator of stage works (and the author of *Halka*, *Flis*, *A Night in the Apennines*) as well as the director of the Warsaw Opera.

The story is set in the 19th century, in the Grand Duchy of Warsaw period and is a satirical tale of cosmopolitan inhabitants of the capital city, enthusiasts of French fashion (the title character – a young, rich widow even sings the praises of her dress in act II). The libretto of this tale of rewarded modesty and the power of true emotions was written by Włodzimierz Wolski, already known from his contribution to *Halka*. *Pan Chorąży Polonaise* appears at the beginning of act III, performed by three cellos, viola and double bass. This dance piece was performed in 1862 in Paris and was warmly received by critics – *Revue et Gazette de Paris* wrote about the mildness and originality of harmony as well as about subtle details included in the melody.

Obviously, the lightness and moderation in the choice of musical means of expression is marked in Moniuszko's operas not only in the instrumental passages – in vocal passages it is marked by avoiding excessive ornamentation (coloratura is used merely for emphasis). The influence of the vocal lyrical works is conspicuous, though: the arias have features of a song. A good example here is the famous aria from act IV of *Halka*, in which Jontek, a young peasant, sings about his hurt feelings: „Firs are soughing on the mountains peaks / They are soughing freely / But my life is sad / As I have a grudge in my heart” (Jontek's aria from act IV of *Halka*).

The multitude of plots and emotional undertones present in over three hundred Moniuszko's songs make them the most remarkable example of this musical form among the Polish 19th century artistic achievements. While the songs are firmly rooted in the context of native folk music (which can be heard not only in the melody and themes but also in the forms used by the composer), there are references to the works of older representatives of national

style in Polish music – Karol Kurpiński and Maria Szymanowska, as well as to (in terms of form) the songs by Franz Schubert. The virtuosity achieved by Moniuszko in his famous song, *The Spinner*, lyrics by Jan Ciecnot – (II volume of *Songbook for home use*, 1846) may well compete with the illustrative artistry of Schubert. The figuration in the accompaniment consistently imitates the sound of the spinning wheel, and the task of expressing the emotional load of this vibrant song was assigned to the vocal part alone – the fact that this song has enjoyed great popularity for the last two hundred years testifies to its successful and timeless concept.

In this collection the works of Moniuszko are presented in a unique arrangement – for a carillon, an instrument made up of a number of tower bells. At present there are three carillons in Poland – all of them in Gdańsk.

The performances recorded on the album were given during The International Moniuszko Congress with the use of „Gdańsk” carillon.

Katarzyna Babulewicz

1 The extract from Piotr Maszyński's *Cantata* (the original text was printed in „Echo Muzyczne, Teatralne i Artystyczne” magazine, 1900, nr 49), quote from: *Almanach Moniuszkowski* [The Moniuszko's Almanac] compiled by W. Rudziński, J. Prosnak, Cracow 1952, p. 365.

„Szumią Jodły...”

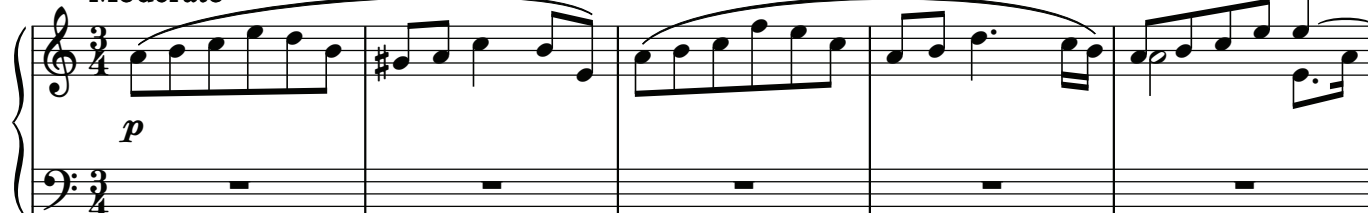
aria Jontka z IV aktu opery „Halka”

/ „Firs are Soughing...”, Jontek’s aria from act IV of „Halka” opera /
(fragment)

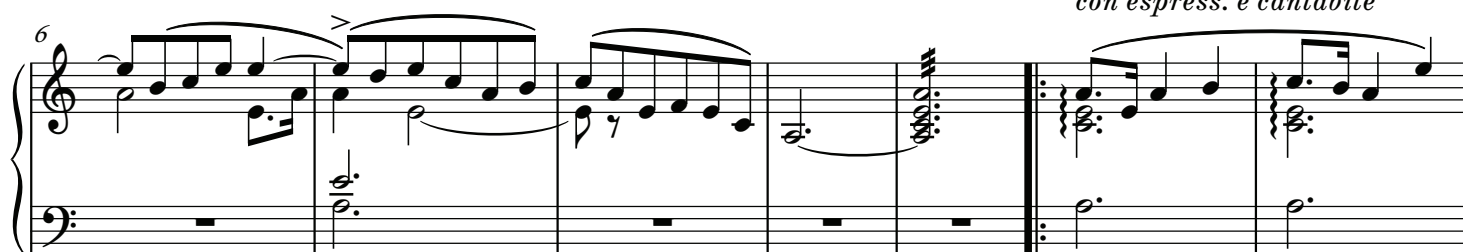
Stanisław Moniuszko

opr. A. Kasprzycka

Moderato

con espress. e cantabile

Polonez „Pan Chorąży”

z opery „Hrabina”

/ „Pan Chorąży” Polonaise from „The Countess” opera /

Stanisław Moniuszko

opr. A. Kasprzycka

Molto tranquillo

6

12

18

24

30

Con anima

con dolore

36

41

47

52

57

62

68

Prząśniczka

(wersja w d-moll)

/ The Spinner (D minor version) /

Stanisław Moniuszko

opr. A. Kasprzycka

Presto

ped. sempre piano

mp

f

mf *p*

molto rit. *sf* *mf lento*

Presto

36

mp *sf* *sf*

Solo dudziarza

z IV aktu opery „Halka” (wersja w F-dur)
/ Bagpiper's solo from act IV of „Halka” opera (F major version) /

Stanisław Moniuszko

opr. A. Kasprzycka

Allegro

pp

8

13

un poco ritenuto *diminuendo*

Prząśniczka

(wersja w f-moll)
/ The Spinner (F minor version) /

Stanisław Moniuszko

opr. A. Kasprzycka

Presto

mp

ped. sempre piano

8

f

15

mf

p

21

28

molto rit.

sf

mf lento

Presto

36

Solo dudziarza

z IV aktu opery „Halka” (wersja w C-dur)

/ Bagpiper's solo from act IV of „Halka” opera (C major version) /

Stanisław Moniuszko
opr. A. Kasprzycka

Allegro

pp

8

13

un poco ritenuto *diminuendo*

Kozak

/ The Cossack /

Stanisław Moniuszko
opr. A. Kasprzycka

Andantino

p

mf *pp*

a tempo più lento

p

lento *a tempo*

16

23

Measures 23-26 of a musical score in G major. The right hand features a continuous eighth-note melody with a long slur spanning all four measures, ending with a fermata. The left hand provides a simple harmonic accompaniment with quarter notes and a half note.

27

Measures 27-31 of the musical score. The right hand continues the eighth-note melody with a slur from measure 27 to 30, and a final phrase in measure 31. The left hand continues its accompaniment, with measures 27-30 containing eighth-note rests.

32

Measures 32-35 of the musical score. The right hand continues the eighth-note melody with a slur from measure 32 to 34, followed by a final chord in measure 35. The left hand continues its accompaniment. The piece concludes in measure 35 with a double bar line and a *pp* (pianissimo) dynamic marking.

Dalibóg!

/ I swear to God! /

Stanisław Moniuszko
opr. A. Kasprzycka

Vivace ma non troppo

12

- *tardando* - - - - - *a tempo*

16

21

ritard. *più lento* *a tempo*

f *mf*

25

sf *p* *f*

Piosnka jesienna

/ The Autumn Song /

Stanisław Moniuszko

opr. M. Kaźmierczak

Non troppo lento

The musical score is written for piano and consists of four systems of music. The key signature has two flats (B-flat major), and the time signature is 3/4. The tempo is marked "Non troppo lento".

System 1 (Measures 1-5): The right hand features a triplet of eighth notes in measures 1, 3, and 5. The left hand has a piano (*p*) dynamic. The key signature changes to one flat (F major) in measure 5.

System 2 (Measures 6-10): Measure 6 starts with a treble clef and a key signature of one flat. Measures 7 and 9 contain accents (>) over the first notes. Measure 10 has a triplet of eighth notes in the right hand.

System 3 (Measures 11-15): Measure 11 starts with a treble clef and a key signature of one flat, with a piano (*p*) dynamic. Measure 13 has a piano-piano (*pp*) dynamic. Measures 14 and 15 contain triplets of eighth notes in the right hand.

System 4 (Measures 16-20): Measure 16 starts with a treble clef and a key signature of one flat. The system concludes with a double bar line in measure 20.

Piosnka bez słów

/ A Song Without Words /

Stanisław Moniuszko
opr. M. Kaźmierczak

Andantino

The first system of the musical score is in 6/8 time, marked 'Andantino'. It features a treble and bass staff. The treble staff begins with a piano (*p*) dynamic and contains a series of eighth and sixteenth notes, some beamed together. The bass staff has a single eighth note. A crescendo hairpin is shown over the first two measures. The system ends with a double bar line and a key signature change to two sharps (F# and C#).

The second system starts at measure 5. It continues the melodic line in the treble staff, which is marked 'allargando' (ritardando). The bass staff has a single eighth note. The lyrics 'cre- -scen- -do' are written under the treble staff. A crescendo hairpin is shown over the first two measures. The system ends with a double bar line and a key signature change to two sharps (F# and C#).

The third system starts at measure 10. It continues the melodic line in the treble staff, which is marked 'a tempo'. The bass staff has a single eighth note. The lyrics '-do' are written under the treble staff. A crescendo hairpin is shown over the first two measures. The system ends with a double bar line and a key signature change to two sharps (F# and C#).

The fourth system starts at measure 14. It continues the melodic line in the treble staff, which is marked 'a tempo'. The bass staff has a single eighth note. The system ends with a double bar line and a key signature change to two sharps (F# and C#).

Fraszka G-dur

/ Trifle in G major /

Stanisław Moniuszko

opr. M. Kaźmierczak

Allegro, con molta leggerezza

The musical score is written for piano and treble clef. It is in G major (one sharp) and 3/4 time. The tempo is 'Allegro, con molta leggerezza'. The score is divided into five systems, each with a piano (left) and treble (right) staff. The first system starts with a piano (*p*) dynamic. The second system starts with a pianissimo (*pp*) dynamic. The third system starts with a *dolcissimo* marking. The fourth and fifth systems continue the melodic and harmonic development. The score includes various musical notations such as notes, rests, slurs, and dynamic markings.

27

27

f

32

32

37

37

43

43

48

48

fp

52

52

57

62

67

71

76

Dumka

/ Dumka /

Stanisław Moniuszko

opr. A. Kasprzycka

Andantino

7

13

rallent.

18

a tempo

pp

23

1. 2.

Walc As-dur

/ Waltz in A flat major /

Stanisław Moniuszko
opr. M. Kaźmierczak

The musical score is written for piano in A-flat major (three flats) and 3/4 time. It consists of 40 measures, divided into six systems of eight measures each. The piece is characterized by a simple, elegant melody in the right hand and a steady bass line in the left hand. The dynamics include piano (*p*) and pianissimo (*pp*). The score is divided into six systems of eight measures each.

Measure numbers are indicated at the beginning of each system: 8, 16, 24, 32, and 39.

46

ff f

53

ff pp

60

mf

67

f ff ff fff p pp

73

sf

80

sf f pp

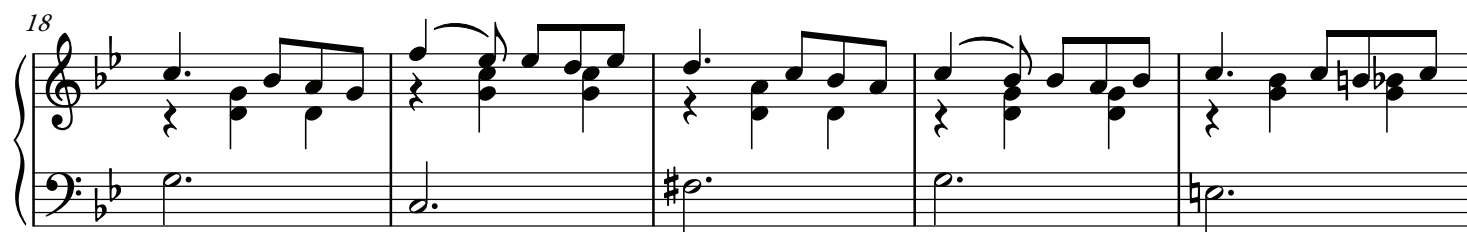
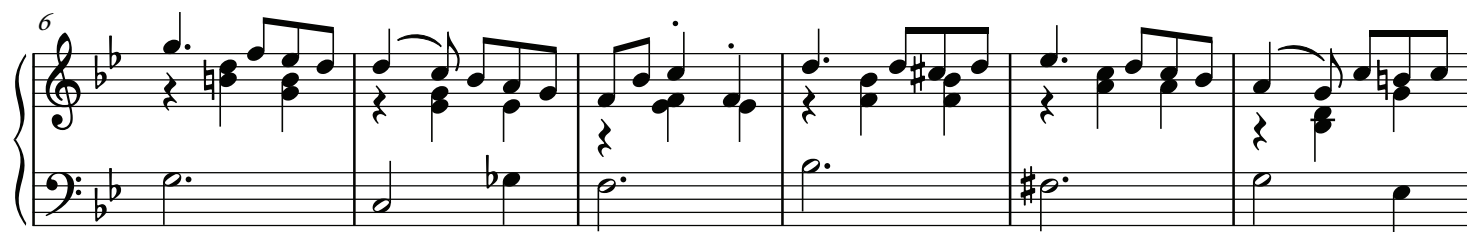
Pożegnanie

(wersja w B-dur)

/ Farewell (B flat major version) /

Stanisław Moniuszko

opr. M. Kaźmierczak

Pożegnanie

(wersja w C-dur)
/ Farewell (C major version) /

Stanisław Moniuszko
opr. M. Kaźmierczak

6

12

18

23

29

sf

Kołysanka

(wersja w B-dur)

/ Lullaby (B flat major version) /

Stanisław Moniuszko

opr. M. Kaźmierczak

Andantino, molto tranquillo

The musical score is written for piano in B-flat major (two flats) and 2/4 time. It consists of five systems of music, each with a treble and bass staff. The tempo is marked 'Andantino, molto tranquillo'. The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings. The first system starts with a piano (*pp*) marking. The second system includes a repeat sign. The third system includes a crescendo marking. The fourth system includes a decrescendo marking and a tempo change to 'a tempo'. The fifth system includes a repeat sign.

28

Measures 28-32 of a musical score in B-flat major. The right hand features a complex melodic line with many beamed sixteenth and thirty-second notes, often with grace notes. The left hand provides a simple harmonic accompaniment with single notes and chords.

33

Measures 33-37 of the musical score. Measure 35 includes the instruction *pp leggerissimo*. The right hand continues with intricate melodic patterns, while the left hand maintains a steady accompaniment.

38

Measures 38-42 of the musical score. The right hand features a series of chords and melodic fragments, some with grace notes. The left hand continues with a simple accompaniment. The piece concludes with a final chord in measure 42.

Kołysanka

(wersja w C-dur)
/ Lullaby (C major version) /

Stanisław Moniuszko

opr. M. Kaźmierczak

Andantino, molto tranquillo

The musical score is written for piano in 2/4 time. It begins with a piano (pp) dynamic marking. The melody is in C major and features a lullaby theme. The score is divided into five systems, each with a treble and bass staff. The first system (measures 1-6) includes a piano (pp) dynamic marking. The second system (measures 7-12) includes a crescendo hairpin. The third system (measures 13-17) includes a tempo change from Andantino to a tempo. The fourth system (measures 18-22) includes a tempo change from a tempo to Andantino. The fifth system (measures 23-27) includes a crescendo hairpin. The score concludes with a final measure in the fifth system.

28

Measures 28-32: The right hand plays a rapid, intricate melody using beamed sixteenth and thirty-second notes. The left hand provides a simple accompaniment with single notes and dyads.

33

Measures 33-37: The right hand continues with complex melodic patterns, including a triplet in measure 34 and a final flourish in measure 37. The left hand continues with simple accompaniment. The instruction *pp leggierissimo* appears in measure 37.

38

Measures 38-42: The right hand features a series of chords and single notes, some with grace notes. The left hand continues with simple accompaniment. The piece concludes with a final chord in measure 42.

Fraszka G-dur

/ Trifle in G major /

Stanisław Moniuszko

opr. M. Kaźmierczak

Allegro non troppo vivo (♩ = 120)

p

5

10

14

19

27

Handwritten musical score for 'The Rose Tree'. The score is written on two staves, Treble and Bass, in G major (one sharp). The key signature is G major. The time signature is 3/4. The score consists of four measures. The first measure has a treble staff with a melody starting on G4, moving to A4, B4, and then a half note G4. The bass staff has a melody starting on G2, moving to A2, and then a half note G2. The second measure has a treble staff with a melody starting on A4, moving to B4, and then a half note G4. The bass staff has a melody starting on A2, moving to B2, and then a half note G2. The third measure has a treble staff with a melody starting on B4, moving to A4, and then a half note G4. The bass staff has a melody starting on B2, moving to A2, and then a half note G2. The fourth measure has a treble staff with a melody starting on A4, moving to B4, and then a half note G4. The bass staff has a melody starting on A2, moving to B2, and then a half note G2. The score is written in a simple, handwritten style.

Fraszka g-moll

/ Trifle in G minor /

Stanisław Moniuszko

opr. M. Kaźmierczak

Moderato

p

5

10

15

19

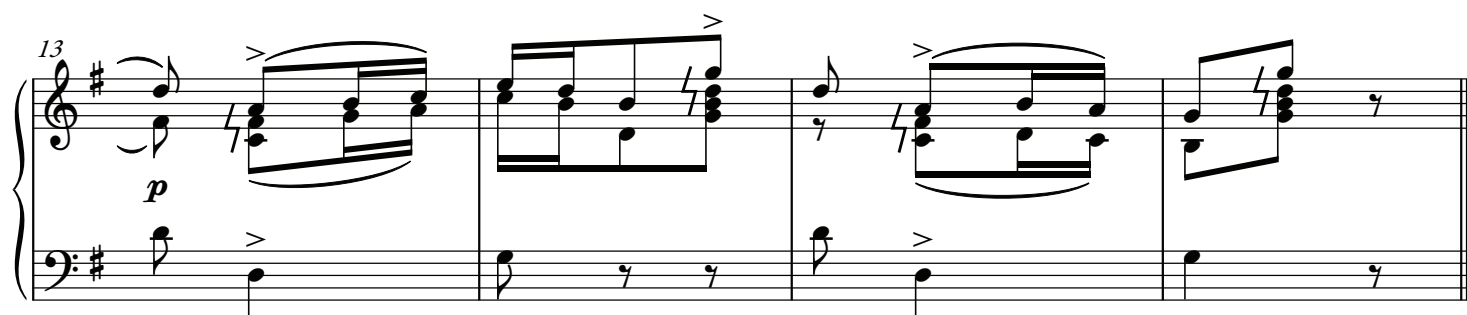
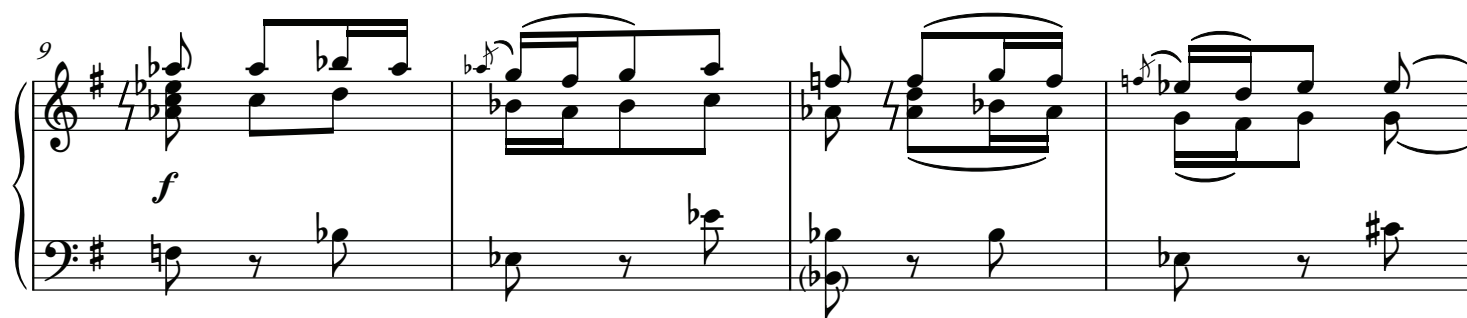
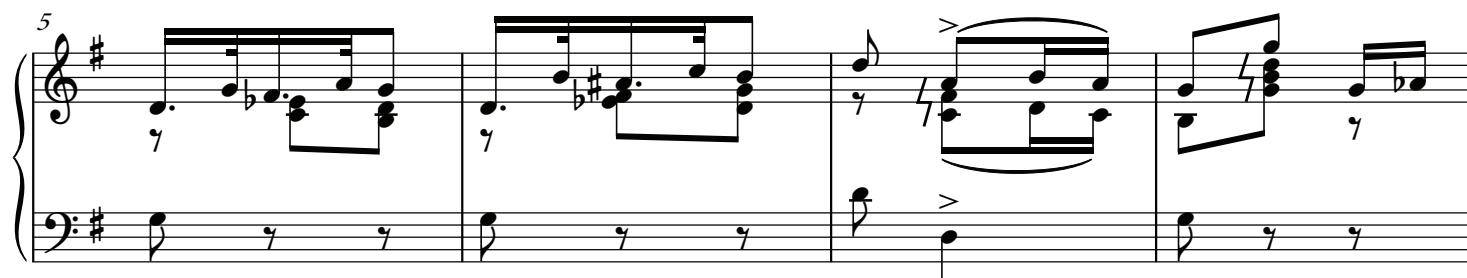
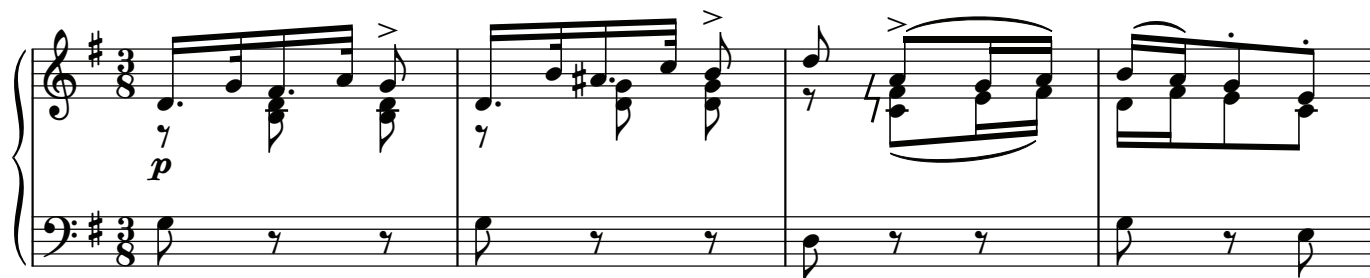
24

Fraszka G-dur

/ Trifle in G major /

Stanisław Moniuszko

opr. M. Kaźmierczak

Fraszka C-dur

/ Trifle in C major /

Stanisław Moniuszko

opr. M. Kaźmierczak

pp p sf sf sf sf

f ff mf sf sf sf sf

f

f

Fraszka C-dur

/ Trifle in C major /

Stanisław Moniuszko

opr. M. Kaźmierczak

Agitato

p

6

11

16

fp *pp*

20

25

29

33

38

43

47

51

p

55

59

63

67

ff *sf* *ff*

Fraszka A-dur

/ Trifle in A major /

Stanisław Moniuszko

opr. M. Kaźmierczak

Allegretto, il canto ben marcato

p

5

9

pp

13

17

21

pp

25

p

29

33

37

pp

41

Measures 41-44. Treble clef: 41 (F#4, Bb4, D5), 42 (F#4, Bb4, D5), 43 (F#4, Bb4, D5), 44 (F#4, Bb4, D5). Bass clef: 41 (F2, Bb2, D3), 42 (F#2, Bb2, D3), 43 (F2, Bb2, D3), 44 (F2, Bb2, D3).

45

Measures 45-48. Treble clef: 45 (F#4, Bb4, D5), 46 (F#4, Bb4, D5), 47 (F#4, Bb4, D5), 48 (F#4, Bb4, D5). Bass clef: 45 (F2, Bb2, D3), 46 (F#2, Bb2, D3), 47 (F2, Bb2, D3), 48 (F2, Bb2, D3). *pp* marking in measure 48.

49

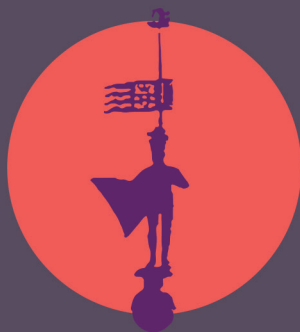
Measures 49-51. Treble clef: 49 (F#4, Bb4, D5), 50 (F#4, Bb4, D5), 51 (F#4, Bb4, D5). Bass clef: 49 (F2, Bb2, D3), 50 (F#2, Bb2, D3), 51 (F2, Bb2, D3).

52

Measures 52-55. Treble clef: 52 (F#4, Bb4, D5), 53 (F#4, Bb4, D5), 54 (F#4, Bb4, D5), 55 (F#4, Bb4, D5). Bass clef: 52 (F2, Bb2, D3), 53 (F#2, Bb2, D3), 54 (F2, Bb2, D3), 55 (F2, Bb2, D3).

56

Measures 56-59. Treble clef: 56 (F#4, Bb4, D5), 57 (F#4, Bb4, D5), 58 (F#4, Bb4, D5), 59 (F#4, Bb4, D5). Bass clef: 56 (F2, Bb2, D3), 57 (F#2, Bb2, D3), 58 (F2, Bb2, D3), 59 (F2, Bb2, D3). Measure 59 ends with a double bar line.

Gdańsk
2019

aMuz

Wydawnictwo
Akademii Muzycznej
im. Stanisława Moniuszki
w Gdańsku